

SF's have, og vi har ikke megen sympati for, at det lige præcis skal være denne embedsmand af alle de mange, der eksisterer i den offentlige forvaltning, der skal have denne opgave. Vi vil derfor benytte os af udvalgsarbejdet til at grunde over vores endelige udmelding.

Tom Behnke (FP):

Grundlaget for forslaget har vel for det første været, at man ønsker en instans, der er uafhængig af politiet, for det andet, at man får mulighed for at føre tilsyn med undersøgelsesmyndigheden, og for det tredje, at der bliver mulighed for at anke de afgørelser, der bliver truffet.

Hvis det er de ønsker, der ligger til grund, hvorfor så ikke lade lokalnævnene få udvidet deres kompetence, så de ud over de opgaver, de har i dag, skal godkende politimestrenes afgørelser og Statsadvokatens afgørelser og med mulighed for at begære afgørelserne prøvet ved en højere myndighed? Eventuelt kunne man jo gøre det, at man også undlod at give politiet en stemmeret i lokalnævnene, men blot lod det have en taleret.

Vedrørende ønsket om prøvelse ved flere instanser kunne det være op til klageren selv at afgøre, om han vil anke en afgørelse. Det behøver klageren vel ikke hjælp til.

Så er vi egentlig tilbage ved den nuværende ordning, blot med den forskel, at lokalnævnene ikke kun skal påse, at en sag er tilstrækkelig belyst, men også skal have indsigt i sagernes afgørelse. Det forekommer således overflødigt med en række ændringer, en nystrukturering, som det er foreslået af ministeren, og desuden hænger forslagets argumentation ikke sammen.

Forslaget lægger op til, at hele denne nyordning skal komme til at fungere, men påpeger alligevel i bemærkningerne, at banale klager over adfærd skal kunne afgøres ved, at klageren får en snak med en overordnet politimand og her får en undskyldning eller et tilsagn om, at det hændte ikke vil ske igen, altså præcis som det er i dag, dog med den tilføjelse, at nævnet skal have tilsyn med afgørelserne i sådanne sager.

Selv om det hele skal tages fra politiet – og det har været en stor overskrift i forslaget – påpeges det alligevel i bemærkningerne, at man naturligvis er nødt til at bruge politiet i efterforskningen og afhøringerne, altså præcis som det sker i dag.

Det påpeges, at tiltalekompetencen i sager mod politipersonale ikke bør henlægges til sær-

myndigheder uden for den almindelige strafferechtspleje, men i forslaget er der alligevel forslag om, at politiklagenævnene kan indstille og anke afgørelser truffet af Statsadvokaten.

Det foreslås i bemærkningerne, at der bør være mulighed for, at retten kan beskikke en advokat for indklagede, altså for politimanden, selv om der ikke er rejst en sigtelse. Hvordan ved retten, at der er én, der har brug for en advokat, hvis der ikke er rejst en tiltale, endside en sigtelse?

Det pointeres, at et vigtigt element i forslaget er, at befolkningen får tillid til det fremtidige system, og det skal ske ved en massiv oplysningskampagne, der skal bevirke, at borgerne kan forstå systemet og få tillid til det. Er det ikke det, man burde have gjort allerede med det nuværende system? Hvis man med den samme iver havde forklaret det nuværende system for borgerne, havde der ikke været utilfredshed med det. Ministeriet, ministeren, vi politikere har ganske enkelt været for dårlige til at argumentere for lokalnævnenes værdier og positive sider, når der har kørt en hetz mod det nuværende system i medierne.

Desuden er det helt urimeligt, at der i bemærkningerne kan komme en sætning som: »Derved sikrer man sig bedst muligt mod en usaglig forskelsbehandling mellem politifolk og almindelige borgere.« Det betyder med andre ord, at den nuværende ordning efter ministeriets opfattelse er ensbetydende med, at der sker en usaglig forskelsbehandling mellem politifolk og almindelige borgere. Jeg vil godt høre, om ministeren er helt enig i de bemærkninger, han selv har skrevet, når de kan fortolkes på denne måde.

Endelig er der økonomien i hele forslaget. Samlet vil det give en udgift på omkring 9 mio. kr. plus løbende driftsomkostninger, penge, som med fordel kunne have været brugt i bekæmpelse af kriminalitet i stedet for.

I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at det er helt i orden med ændringer, hvis de er nødvendige, men i denne sag ser vi helst, at ændringer sker inden for det nuværende system.

Fremskridtspartiet mener således, at lokalnævnene skal bevares, men at politiets repræsentanter ikke skal have stemmeret, og at lokalnævnene får udvidet deres kompetence, så de ud over at sørge for, at sagerne er ordentligt belyst, også skal have tilsynet med sagernes afgørelse og eventuelt med ret til at begære en